

MAZOWIECKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR INSPEKCJI HANDLOWEJ

Warszawa, dnia 16 stycznia 2025 r.

DR.8361.116.2024

DECYZJA PO.423.GO.64.2024.AK

Na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12, art. 57 pkt 4 oraz art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 927 ze zm.) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy

Stanisławowi Kwapis

prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą:

Firma Handlowo-Usługowa - Stanisław Kwapis

karę pieniężną w wysokości **800 zł** (słownie: osiemset złotych) z tytułu niespełnienia obowiązku informacyjnego określonego w art. 42 ust.1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

W toku kontroli ww. przedsiębiorcy w sklepie Majster ABC przy ul. Rzeczej 3A w miejsc. Białobrzegi, gdzie sprzedawane były produkty w opakowaniach, stwierdzono nieprzekazywanie użytkownikom tych produktów informacji w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach

- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży, co jest wymagane art. 42 ust. 1 ww. ustawy.

U Z A S A D N I E N I E

W dniach 28.05.2024 r. - 03.06.2024 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie, Delegatura w Radomiu przeprowadzili kontrolę przedsiębiorcy Stanisława Kwapis prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Firma Handlowo-Usługowa - Stanisław Kwapis.

W toku kontroli ww. przedsiębiorcy w sklepie Majster ABC przy ul. Rzeczej 3A w miejsc. Białobrzegi, gdzie sprzedawane były produkty w opakowaniach, stwierdzono nieprzekazywanie użytkownikom tych produktów informacji w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach

- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży, co jest wymagane zgodnie z art. 42 ust. 1 z dnia 13 czerwca 2013r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził co następuje.

W myśl art. 42 ust. 1 ww. ustawy z dnia 13 czerwca 2013r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach

- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż kontrolowany przedsiębiorca Stanisław Kwapis prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: Firma Handlowo-Usługowa - Stanisław Kwapis poprzez niewidocznienie w ww. punkcie sprzedaży użytkownikom produktów w opakowaniach ww. informacji nie wykonał obowiązku wynikającego z art. 42 ust. 1 ww. ustawy.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ww. ustawy, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten, kto wbrew przepisowi art. 42 ust. 1 prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, sprzedaje produkty w opakowaniach, nie przekazując użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- a) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,
- b) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- c) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach

- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.

Na podstawie art. 58 ust. 2 ww. ustawy, karę pieniężną za czyny, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c, 11 i 12 ww. ustawy, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym pismem z 17.12.2024 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 kpa, zawiadomił kontrolowanego przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. W zawiadomieniu stronę pouczono o przysługującym jej prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona pismem z dnia 29.12.2024 r. (data wpływu 03.01.2025 r.) zwraca się o niewymierzenie kary pieniężnej motywując to stanem ekonomicznym uniemożliwiającym zatrudnienie dodatkowych pracowników i pełnomocników. Ponadto poinformowała, że nieprawidłowości ujawnione w wyniku kontroli nie były działaniem celowym, lecz wynikały z nieznamomości przepisów i zostały natychmiast naprawione. Dodatkowo przedsiębiorca przekazał informacje dotyczące przychodu za 2023 rok. Pozostałe poruszone kwestie nie są związane z niniejszym postępowaniem.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę wyjaśnienia strony i zauważa, iż odpowiedzialność wynikająca z popełnienia deliktu administracyjnego ma charakter obiektywny. Okoliczność towarzysząca naruszeniu prawa, taka jak brak intencji celowego naruszenia przepisów nie ma wpływu na prowadzenie postępowania administracyjnego, przypisanie odpowiedzialności za

niedopełnienie obowiązku i w rezultacie nałożenie administracyjnej kary pieniężnej. W toku kontroli jednoznacznie stwierdzono stan naruszający przepisy prawa, co jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary. Zaistnienie określonych ustawą przesłanek zobowiązuje organ do wymierzenia kary. Administracyjną karę pieniężną należy zatem rozumieć jako określone w ustawie ujemne skutki prawne, które następują, gdy adresat normy prawnej nie zastosuje się do ustanowionego nakazu albo zakazu.

Zgodnie z art. 57 pkt 4 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, kary pieniężne, w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c i 11-12a tej ustawy wynoszą od 500 zł do 20000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnia się kryteria określone w art. 189d kpa., tj.:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą administracyjna kara pieniężna jest nakładana.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary wziął pod uwagę przesłanki zawarte w art. 189d kpa i zważył, co następuje.

Waga i okoliczności naruszenia prawa, potrzeba ochrony życia lub zdrowia, ochrona mienia w znacznych rozmiarach, ochrona ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia:

W toku kontroli stwierdzono, że strona prowadziła sprzedaż produktów w opakowaniach w ww. punkcie sprzedaży, tym samym, zgodnie z przepisami prawa, zobowiązana była spełniać wymagania ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Przepis art. 42 ust. 1 tejże ustawy stanowi, iż w przypadku spełnienia przesłanek, tj. prowadzenia jednostki handlu detalicznego lub hurtowego oraz sprzedawania produktów w opakowaniach – istnieje obowiązek przekazywania użytkownikom tych produktów określonego rodzaju informacji. Brak ich przekazania ma bezpośredni związek ze szkodliwością dla środowiska. Konsumenci pozbawieni zostali istotnych informacji dotyczących właściwego postępowania z opakowaniami, co może wpływać negatywnie na proces recyklingu opakowań oraz na proces zmniejszania ilości i szkodliwości dla środowiska materiałów i substancji zawartych w opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Naruszenie prawa stwierdzono 28.05.2024 roku. W toku kontroli nieprawidłowość została naprawiona poprzez wywieszenie stosownych informacji ww. punkcie sprzedaży.

Częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo Fnaruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu:

Nie stwierdzono wcześniejszego naruszenia przez stronę ww. obowiązku informacyjnego.

Upřednie ukaranie za to samo zachowanie:

W oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej ustalono, że przedsiębiorca prowadził działalność gospodarczą w okresie od 01.01.2009 roku do 26.07.2024 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie stwierdził wcześniejszego naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów z zakresu obowiązku informowania o cenach.

Stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa:

Naruszenie prawa powstało w wyniku niewykonania obowiązku informacyjnego przez stronę.

Strona nie przekazywała użytkownikom produktów w opakowaniach informacji w zakresie przewidzianym w przepisach prawa (co najmniej) poprzez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży. Strona przyczyniła się do powstania naruszenia.

Działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa:

Nieprawidłowości zostały w toku kontroli naprawione.

Wysokość korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła:

Strona poinformowała, iż nie uzyskała korzyści majątkowych w związku ze stwierdzonym naruszeniem.

Warunki osobiste strony:

Strona przekazała informację o osiągniętym dochodzie oraz całkowitym obrocie za rok ubiegły.

Okoliczność naprawienia stwierdzonych nieprawidłowości oraz przekazane przez stronę informacje zostały wzięte pod uwagę przy wymierzaniu administracyjnej kary pieniężnej.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 kpa, organ wymierzający karę pieniężną odstępuje od jej nałożenia i poprzestaje na pouczeniu, jeśli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa. Znikomość wagi naruszenia prawa rozumiana jest jako stan, który wywołał jednostkowe i nieznaczne negatywne skutki w obszarze dóbr prawnie chronionych lub skutków tych w ogóle nie wywołał i wywołać nie mógł (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2019). Pomimo zaprzestania naruszenia prawa, w ocenie organu nie ma podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa, ponieważ jak wykazano powyżej w przedmiotowej sprawie waga naruszenia nie była znikoma. Nie ma także zastosowania regulacja przepisu art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż za to samo zachowanie na stronę nie została uprzednio nałożona sankcja przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Nie jest również możliwe zastosowanie odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 kpa, który stanowi, że w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z art. 189f § 3 kpa, organ administracji publicznej w przypadkach, o których mowa w § 2, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia. Organ zauważa, że charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia. Warunkiem

odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Wskazać przy tym należy, że usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19). W przedmiotowej sprawie, przedsiębiorca zaprzestał naruszenia, jednakże nie usunął skutków naruszenia prawa, albowiem zaistniałe naruszenie prawa, stwierdzone w dniu kontroli, nieodwracalnie pozbawiło pewną grupę konsumentów prawa do uzyskania przysługujących im istotnych informacji w zakresie: dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach.

Mając powyższe na uwadze, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, iż przedsiębiorcy Stanisławowi Kwapis prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: Firma Handlowo-Usługowa - Stanisław Kwapis z tytułu niewykonania obowiązku określonego w art. 42 ust.1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, należy wymierzyć karę pieniężną przewidzianą w art. 57 pkt 4 ww. ustawy w wysokości 800 zł.

W związku z powyższym Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 58 ust. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi karę pieniężną w kwocie **800 zł** stanowiącą dochód budżetu państwa, strona powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie: **NBP O/O Warszawa Nr 59 1010 1010 0006 0622 3100 0000**, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

W myśl art. 58 ust. 5 ww. ustawy, do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2383 ze zm.).

W myśl art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa należności stanowiące dochody budżetu państwa stanowią niepodatkowe należności budżetowe, które zgodnie z art. 3 pkt 3 tejże ustawy rozumie się jako podatki, do których stosuje się przepisy ustawy Ordynacja Podatkowa.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 312 ze zm.), art. 127 § 1 i § 2 kpa oraz art. 129 § 1 i § 2 kpa, stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa.

Z up. Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

Agnieszka Cieślik

Z-ca Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. p. [REDACTED];
2. aa.